

ת"ד 6802/04/18 - פרהאד מוטיעי נגד מדינת ישראל

בית המשפט תעבורה פתח תקווה

ת"ד 6802-04-18 מדינת ישראל נ' מוטיעי

בפני	כבוד השופטת שירי שפר
המבקש	פרהאד מוטיעי
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש ביום 01.07.2019.
2. המבקש הורשע בהעדרו, בעבירות מיום 05.04.2017 של נהיגה כשברמזור אור אדום, התנהגות הגורמת נזק ונהיגה בקלות ראש.
בגזר הדין, הוטלו על המבקש עונשים של 3 חודשי פסילה בפועל, קנס בסך ₪ 2,000 ופסילה מותנית.
3. בתיק בית המשפט הזמנה לדין עליה חתום המבקש. בגוף ההזמנה לדין צויין כי עליו להתייצב לדין ביום 01.07.2019 שעה 09:30. משלא הגיע המבקש עד לשעה 11:59 באותו יום, נדון בהעדרו.
4. לטענת המבקש לא התייצב לדין שכן לא זומן כדין, עוד טוען לעיוות דין בשל כרסום בראיות.
5. המשיבה התנגדה לבקשה וציינה כי בקשה זו מוגשת בשיהוי רב שכן מדובר בגזר דין אשר ניתן לפני כ-4 שנים, כי הוגש אישור מסירה כדין וכן כי כפירתו הכללית של המבקש אינה מבססת עילת עיוות דין. עוד ציינה כי הענישה שהוטלה אינה מחמירה.
6. **מצאתי לדחות הבקשה. להלן נימוקי.**
7. בעת הדיון בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן שלא בנוכחות המבקש, על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:
האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש.
השני - אם יגרם למבקש עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.
טעמים אלה אינם מצטברים (רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל (2.10.03)).

8. בנוגע לטענת המבקש כי לא התייצב לדיון שכן לא זומן כדין - בתיק בית המשפט אישור מסירה החתום על ידי המבקש ובמסגרתו הוא מאשר כי ידוע לו על מועד הדיון.

9. בנוגע לטענת המבקש כי אי ביטול גזר הדין יגרום למבקש עיוות דין הואיל ולא ניתן לו יומו - טענה כללית ובלתי מפורטת זו אינה מבססת טענה לעיוות דין.

ככלל, על מנת לבסס עילת עיוות דין, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להוביל לשינוי תוצאות פסק הדין (ראו, רע"פ 8427/17 סאלם נ' מדינת ישראל (25/03/18); רע"פ 2575/17 גיאר נ' מדינת ישראל (6.9.2017)).

הטענה כי ימנע מן המבקש לעבוד לפרנסתו כנהג מונית - אינה מבססת חשש לעיוות דין. כל עונש טומן בחובו קושי לנאשם.

10. אשר לגזר הדין - הוטל עונש מינימום של 3 חודשי פסילת רישיון ולכן העונש הולם וראוי.

11. בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרונן סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו לביטול פסק דין כדבר בשגרה.

ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 4252/07 נאוה משיח נ' מדינת ישראל (5.11.07):

"לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".

12.

12. הבקשה נדחית.

13.

המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ד סיוון תשפ"ג, 13 יוני 2023, בהעדר הצדדים.